

Skördemannen

Melodi från Dalarna,
text av "Onkel Adam", Carl Anton Wetterbergh

Nu är det so - ligt och varmt på nä - set, som insjön
famnar med armar blå, och frö - na skall - rar i penning -
grä - set och al - le man sko - la ut och slå Här har jag
slip - sten och här min byt - ta och mat i väs - kan till ängen
ut Nu är det frå - ga att gö - ra nytta, vi får nog
svet - tas, förr'n det tar slut

Utskrivet av Stefan Lindén 101022

1. Nu är det soligt och varmt på näset,
som insjön famnar med ögon blå,
och fröna skallrar (dallrar) i penninggräset
och alle man skola ut och slå
Här har jag slipsten och här min bytta
och mat i väskan till ängen ut
Nu är det fråga att göra nytta,
vi får nog svettas, förr'n det tar slut

NU ÄR DET SOLIGT OCH VARMT PÅ NÄSET

1. Nu är det soligt och varmt på näset,
som insjön famnar med armar (ögon) blå,
och fröna skallrar (dallrar) i penninggräset
och alle man skola ut och slå
Här har jag slipsten och här min bytta
och mat i väskan till ängen ut
Nu är det fråga att göra nytta,
vi får nog svettas, förr'n det tar slut

2. Nu lilla Anna (Här, flicka kära) är räfsan
färdig,
ditt namn jag skurit i skaftet in
Kliv ej i bäcken, nej kom jag bär dig
igenom livet om du blir min
Var inte rädd (blyg), det är ej så (inte) farligt,
du får ej väta de fötter små
Nej, (Se) jag ska bära dej nått och varligt,
det är ju gott att vi äro två

3. Den ena (ene) stöder så lätt (tryggt) den
andra,
det är ej lustigt (gott till) att ensam gå
Tillsammans vi ut på (uppå) ängen vandra,
en gör ej nytta, men det gör (bägge) två
Och (Ty) vad jag fäller, du räfsar samman
och bärgar sedan (läggas sen) i ladan in.
Kom (Ja,) låt oss vandra (leva) i lust och
gamman,
tills Herran skördar på ängen sin

4. Du tror väl inte att jag dej sviker
och glömmar bort dej för gods och gull
En (Man) blir ej lycklig för man är riker
och inte nöjder (icke glader) för pengars
skull
Men om man äger i alla öden
en trogen vän att sig sluta till,
då är man lycklig i själva döden,
då har (ty då) man gjort så som Herren
vill

5. Tack flicka (Anna) kära, du viskar bara
i örat på mig - det lät som ja
Visst få vi bröd, det har (är) ingen fara,
om man ej super upp pengarna
Med flit och bön och med kärlek trogen,
så menar jag det blir ingen brist
Gud ger oss säd på den lilla logen
och tänker på oss båd' först som (och)
sist

6. Se så, nu börjas, vad (se) gräset ligger
omkull i rappet ty (när) slåttern går
Förgåves blomman om livet tigger,
nu är den slut hennes korta vår
Och blomman (Så mänskan) faller ifrån
sin stängel,
när skördarn kommer med lien sin,
och (men) tätt i spåren där går en ängel
och (som) räfsar samman och bärgar in

/Mel. från Dalarna Text: "Onkel Adam", Carl Anton Wetterbergh/